

De succesvolle koraalkweektuin

Communicatie via de onderwaterlei: „Heb je meer lood nodig?“

De grootste foto op deze pagina, in een koraalkweektuin in de zee van Bonaire is een van de eerste beelden van mijn nieuwste onderwaterproject. Ik ben Noustha, een Nederlandse onderwaterfotografe. Het doel van dit project is om op een creatieve manier aandacht te vragen voor de nodige bescherming van de onderwaterwereld. Tegelijkertijd staan de mensen in de schijnwerper die zich inzetten voor de bescherming hiervan.

Tekst en foto's Noustha Koeckhoven

Mijn vriend Bryan en ik reizen op dit moment met een zeilboot van ruim acht meter door het Caribisch gebied en gaan later door naar Polynesië en Australië. Tijdens deze trip zullen we vele prachtige eilanden bezoeken en onderwater fotohoots organiseren.

In dit project presenter ik mensen onderwater die laten zien hoe belangrijk ze het behoud van de oceaan vinden. Mijn project is gestart op Bonaire. Hier heb ik drie jaar geleden mijn Open Water duikbrevet gehaald. Ik wist dat de duikers op Bonaire altijd zorgvuldig om-

gaan met alles wat leeft onder water. De duikschool WannaDive heeft al veel projecten gedaan en sinds tweeënhalf jaar beheert de organisatie een koraaltuin.

De koraaltuin

Algen, tropische stormen en de verwarming van het water hebben de Caribische koralen beschadigd. Duikers helpen om de koralen sneller te laten herstellen. Met name de harde koralen, die voornamelijk in het ondiepe water groeien, zijn belangrijk. Ze beschermen niet alleen de kust maar dienen ook als kraamkamer voor het hele rif. Het ontbreken van deze koralen

is een zware aanslag voor de visstand.

WannaDive-eigenaar Bart Snelder vertelt enthousiast over de koraaltuin: „Onze kweekmethode is ideaal om juist deze harde koralen versneld te laten groeien. We helpen de natuur een handje om zich sneller te herstellen.“

In samenwerking met de stichting Coral Reef Restoration Foundation hebben verschillende duikscholen elk zo'n tuin opgezet. Deze tuinen liggen vaak op plaatsen waar het koraal zwaar beschadigd is. Bart vertelt: „Zo heeft WannaDive ook een eigen koraaltuin onder beheer. We onderhouden de tuin

helemaal zelf, maar uiteraard overleggen we nog wel met de stichting over de beste aanpak.“

Het onderhoud aan de tuin is vrij simpel maar wel heel arbeidsintensief. Drie à vier keer per week moet er voor enkele uren per keer naar de koraaltuin gedoken worden. De koraalstekjes zijn kwetsbaar daarom moet alles schoon gehouden worden. Het moet vrij zijn van parasieten, watervlooien, waterwormen, algen en krabbetjes. Op deze wijze groeien de koraalstekjes snel. Eenmaal groot genoeg worden de stekjes op een rek geplaatst. Uiteindelijk worden de stekjes op het rif geplaatst met een speciaal epoxy.

Bart vervolgt: „De koraaltuinen worden gefinancierd door giften en de opbrengsten van cursussen en opleidingen die de duikschool geeft. De mensen die hun duikbrevet halen worden vaak ook vrijwilliger om de koraaltuinen te helpen onderhouden.“ Inmiddels hebben de koraaltuinen zich ook al zelfstandig voortgeplant, een succesvol teken.

Het verhaal van Bart maakte mij enthousiast om de koraaltuin als onderwerp voor de onderwater foteeshoot te gebruiken. De koraaltuin ziet er prachtig uit en het is een goede locatie voor leuke foto's. De installatie is een vrij simpel bouwset dat is verankerd in de grond en overeenig gehouden wordt door boeien. Hier worden kleine stukjes koraal aan gehangen.

De foteeshoot

Dankzij de inzet van enthousiaste mensen heb ik de grote foto kunnen maken.

Het model is Emma van der

Veen. Met haar dook een veiligheidsduiker mee, Julian Baker Echavarría. Er was ook een luchtbellemaker, Norman van Holst. De 'making of'-video is gemaakt door Bryan Rolfe en Tamanaé Vargas-Salazar en de ondersteunende duikschool was WannaDive, Bonaire.

In de foto wilde ik de zorg voor de koraaltuin met een grappige twist weergeven. Normaal onderhoud je een tuin door water te geven met een gieter. Natuurlijk heeft het koraal onderwater al genoeg water. Daarom komt er in dit geval geen water uit de gieter maar komen er luchtbellen uit.

De koraaltuin ligt op een diepte van vier meter. Het is heel belangrijk dat het model zich comfortabel voelt onder water. Dit omdat ze zonder duiktrusting en duikbril moet poseren. Gelukkig heeft Emma al jaren duikervaring, waardoor dit geen probleem was.

Van tevoren moesten we alles goed bespreken aangezien we onderwater niet meer met elkaar kunnen praten. Onderwater kon ik alleen communiceren met gebarentaal of door aanwijzingen op de onderwaterlei te schrijven. De taken werden verdeeld.

Aanbrengen van waterproof make-up en mooi invlechten van de haren. Julian, de veiligheidsduiker, zorgde voor de luchttoevoer voor het model. Hij droeg een extra duikles waarop een lange slang voor de regulator bevestigd was. Via gebarentaal gaf Emma aan wanneer ze lucht nodig had.

Tussen de poses door zette Emma haar duikbril weer op zo dat ze de rest van het team kon

Emma geeft de koraaltuin lucht uit een gieter.

zien. Op dat moment overlegden we zodat ze wist wat ze moest doen voor de volgende ronde. Ondertussen zorgde Norman ervoor dat er via een tuinslang continu luchtbellen uit de gieter kwamen. Aangezien het voor bijna iedereen nieuw was om een onderwater foteeshoot te doen deden we alles stapje voor stapje. Eerst Emma laten wennen aan het poseren zonder luchttoevoer. Zodra de poses helemaal onder controle waren, voegden we de lucht slang voor de bubbels uit de gieter toe.

Tijdens de foteeshoot filmde Bryan (op de eerste dag) en Tamanaé (op de tweede dag) om mooie 'making of'-video's te maken. De video staat inmiddels online.

Op de eerste dag ging er helaas iets mis met mijn camera waardoor we de foteeshoot moesten afbreken. Gelukkig was het team enthousiast genoeg om het op een andere dag nog een keer te proberen. Bij de

tweede poging konden we een aantal punten verbeteren. Ik had een langere tuinslang aangeschaft waardoor de 'luchtbellemaker' en de 'veiligheidsduiker' niet meer op elkaars lip hoefden te zitten. Ook wilde ik de foto nu vanaf een andere kant nemen, zodat de achtergelegen zandhelling minder in zicht zou zijn.

Deze tweede ronde liep gelukkig soepel. Iedereen wist al goed wat de taken waren waardoor er weinig uitleg nodig was. Er werd nog wat gespeeld met verschillende effecten. Zoals zand opgooien achter het model. Uiteindelijk heb ik toch de foto zonder zand gekozen aangezien dit een rustiger beeld geeft.

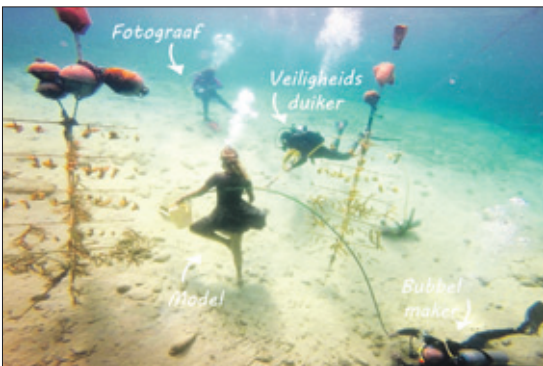
Na de foteeshoot was voor mij het werk nog niet afgelopen. Het was heel moeilijk om uit alle beelden de beste te kiezen aangezien er zo veel moois tussen zat. De mooiste foto heb ik geconcentreerd met Photoshot; wegwerken van hulptributenen

zoals de tuinslang die uit de gieter hing en de kleurcorrecties, met name verwijderen van de blauwzweem.

Ik heb vele onderwater foteeshoots gedaan maar dit was de eerste voor dit project. Er zullen nog vele komen waarbij ik bij-

zondere mensen uitlicht die de oceaan beschermen.

UnderwaterPhotoshoot.com

Een overzicht 'backstage'.

Bespreking vooraf. Vlnr. Norman, Julian, Noustha, Emma.